



АЛЕКСЕЕВ Євген Венедиктович (28. 09 (10. 10). 1869, С.-Петербург — 18. 10. 1930, Київ) — лісознавець. Професор (1922). Закін. Ліс. інститут у С.-Петербурзі. Від 1914 працював лісовпорядником у Київ. дільничому окрузі, у 1922–30 — проф., завідувач кафедри заг. лісівництва, декан лісоінж. факультету Київ. політех. інституту, згодом Київ. с.-г. інституту. Був головою ліс. секції Київ. відділ. с.-г. наук. комітету України (1928). Відомий як дослідник типів лісу і лісовпорядник Біловезької Пущі. Наукові праці присвяч. питанням раціоналізації ліс. культурних рубок, догляду за лісом; досліджував тех. якості деревини.

Основні праці

Типы украинского леса. 1925; 1928; Типы лісу по мокрих ґрунтах. 1926; О влиянии времени рубки и способа транспортирования леса на прочность древесины. 1927; Семено-лесосечные рубки. 1927; Про основні поняття лісівницької типології. 1927; Лесоведение. 1929 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Липшиц.

В. Є. Свириденко

Бібліографічний опис:

Алексеев Евгений Венедиктович / В. Є. Свириденко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43683>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).